

Naša župnija

LETO XXVIII • APRIL 2018

ŠTEVILKA 3

ALELUJA!

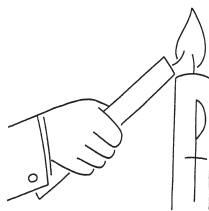
Kako ohraniti vedrino, kako ohraniti upanje in veselje nad življenjem, ko se soočimo z vprašanjem smrti? Umetnost je ohraniti to upanje, to veselje in mir in obenem sprejeti dejstvo lastne smrti. Sprejeti lastno smrt in obenem ohraniti upanje je možno le v Kristusu.

Velika noč je praznik veselja in upanja. To veselje in upanje temelji na Kristusovem vstajenju od mrtvih. Zato držati se Kristusa pomeni držati se tistega, ki ima moč tudi nad našo smrtjo. Skupaj z njim smo zmagovalci, zato glave pokonci! Velika noč je praznik ne samo Kristusovega, ampak tudi našega zmagoslavja.

To zmagoslavno veselje kristjani izražamo z vzklikom aleluja, ki izhaja iz hebrejskih besed hallelu in Yah, kar pomeni: slavite Jahveja, to je Boga. Veselje ob veliki noči je težko izraziti z eno samo besedo, zato se beseda

aleluja večkrat ponavlja kot refren. Pred največjim Jezusovim čudežem, vstajenjem od mrtvih, človeške besede ne zadoščajo. Petje aleluje je podobno vriskanju planinca v gorah, ki se na tak način veseli čudovitega sončnega vzhoda. Občutij srca ne izpove z besedami, ampak jih izrazi z vriskanjem. Podobno se zgodi kristjanu: ob pogledu na Sonce – Jezusa Kristusa, ki je vzšlo nad temo velikega petka, ne najde pravih besed. Ostane mu samo jecljajoča, začudena, vesela aleluja.

Ta »aleluja« je namreč močnejša od sicer nepremagljive smrti.

**Vaši duhovniki
vam skupaj
s sodelavci
želimo veselo
velikonočno alelujo!**

VELIKONOČNO VOŠČILO NAŠEGA NADŠKOFA

Spoštovani bratje in sestre, velikonočno jutro se začne s prizorom žena, ki hitijo k Jezusovemu grobu, da bi mazilile njegovo truplo, saj za to dejanje na veliki petek zaradi bližine sobotnega praznika ni bilo časa. Skrbelo jih je, kaj bo s kamnom, ki je zapiral vhod v grob. Kdo jim ga bo odvalil? Zavedale so se, da je zanje pretežak.

Ko pa so prišle do groba, je bil kamen odvaljen. Izkazalo se je, da je bila njihova največja skrb prazna. Sveti Peter Krizolog pravi, da se je angel spustil in odvalil kamen. Ni odvalil kamna zato, da bi omogočil prehod Gospodu, ki je šel ven, ampak da bi pokazal svetu, da je Gospod že vstal. Odvalil ga je zaradi vere, kajti v drugo smer je bil zavaljen zaradi nevere.

Odvaljenega kamna ni potreboval Kristus zaradi vstajenja, ampak ga potrebujemo mi, da spoznamo, da smrt in grob nista več zadnja beseda bivanja. Noben grob ni več zaprt. Kamen ne loči več življenja in smrti. Prazen grob in odvaljen kamen nam

omogočata, da se ozremo k vstajenju in življenju.

On pa, ki je vstal, nas pozdravlja, kakor je pozdravil učence v večeru tistega dneva: »Mir vam bodi.« Pred nas ne prihaja z očitki zaradi naših slabosti, padcev, grehov, zatajitev. Vse to je nesel na križ in poveličane rane govorijo o moči ljubezni in odpuščanja.

Naj pozdrav vstalega Jezusa doseže tudi vse tiste, ki morajo tako ali drugače nositi križ, doživljati prezir in zasramovanje, ki so prikrajšani za pravico in resnico. Mir vsem tistim, ki trpijo zaradi bolezni, krivic in teptanja človekovega dostojanstva. Mir vsem tistim, ki obupujejo nad seboj in nad svojimi grehi. Mir tudi vsem tistim, ki povzročajo krivico in teptajo dostojanstvo.

Naj Jezusovo vstajenje v nas prebudi veselje do življenja z njim, ki je vstajenje in življenje. Vsem voščim blagoslovljeno veliko noč.

*mšgr. Stanislav Zore OFM
ljubljski nadškof metropolit*

BOŽJA VOLJA JE VAŠE POSVEČENJE (PRIM. 1 TES 4,3)

Pride trenutek v življenju, ko je čas za korenite, življenjske odločitve. To, da želim slediti Gospodu in izpolniti Njegovo voljo že velja, vendar kje, v katerem stanu? Tako sem se tudi sama spraševala pred leti.

Doma sem iz tradicionalne katoliške družine, ki pa ni gojila posebne- ga čuta za Bogu posvečeno življenje, prej nasprotno. Tudi sama sem imela velik odpor do tega in nisem mogla razumeti ljudi, ki se "odločajo" za

tovrstni poklic. Ko pa sem se ob začetku gimnazije odpravila po svojih poteh življenja, stran od Cerkve, je Gospod na nenavaden način potrkal na moje srce. Nekoč, med hojo po Ljubljani, je vame prodrila misel in ko sem se zavedala, kaj razmišljam, sem vse skupaj hotela samo ustaviti, ker se mi je zdelo nedopustno. Sama tega ne bi razmišljala nikoli, in sicer, da je edino smiselno življenje zame Bogu posvečeno življenje (v smislu sestre). Preden sem to misel lahko ustavila, pa se je nekaj globoko v meni s tem strinjalo. Kljub temu sem vse skupaj zapečatila pod "noro" in se odločila, da o tem ne bom razmišljala nikoli več. Tega tudi nikomur nisem povedala. Seme pa je padlo v zemljo in počasi klilo, kljub mojim stranpotem in uporom. To je trajalo neke deset let. Tako je prišel čas, ko sem se preselila in spoznala prijatelje, s katerimi sem povezana še sedaj in skozi

pogovore so me pripeljali do tega, da sem se lahko vrnila v objem Matere Cerkve, spustila vse "sodbe", predvsem, ko sem dojela, da, če želim, da je Cerkev boljša, sem lahko sama boljša. Predvsem pa sem začela graditi osebni odnos z Jezusom. Počasi se mi je odstrl nov svet, Gospod me je vabil v globine svojega Srca. Ko sem postavila Boga na prvo mesto, je začelo odpadati iz mojega življenja vse, kar ni bilo pomembno in potrebno. Na festivalu mladih v Medžugorju sem dobila to milost in hrepenenje po evangelijskem in zakramentalnem življenju, molitvi, vsakodnevni sveti maši, vsaj mesečni spovedi, opravila sem tudi življenjsko spoved... Skratka nov svet, novo življenje in novo srce. Potem pa je prišlo na dan vprašanje poklicanosti in zbudil se je tisti klic iz davnine, ki pa sem se mu še vedno upirala. Odločila sem se za leto razločevanja. Ravno ko se je to

leto začelo, sem bila na poti na sosedovo poroko in med vožnjo me je prešinila misel: "Saj me Gospod pozna bolje, kot jaz sama sebe in bolje ve, kje bom srečna in izpolnjena. Saj mi želi najbolje!!!!" Takrat so se mi ulile solze in v srcu sem izgovorila svoj "Zgodi se!" "Tukaj sem, Gospod!" "Imej me, kjer me želiš!"

Potem pa, kot bi mi Gospod en dan vse razjasnil.

Vedno bolj nas je vlekle na Kurešček... in kmalu je prišlo povabilo, če bi živeli v Marijini hiši. Vsi smo v tem prepoznali Božji klic. Pred časom sem dejala, da če bi bila v kateri skupnosti, bi bila v tej na Kureščku. Gospod ve, kaj dela in kaj nam polaga na srce, čeprav se nam zgodba sestavlja šele kasneje. Včasih mora priti še ka-

kšna preizkušnja, kot je prišla tudi pri meni, da se klic lahko prekali. Tako hodim zdaj po tej poti, vsak dan znova se trudim izgovoriti svoj "Zgodi se!", slediti navdihom Svetega Duha ter se izročati v Božje roke. Predvsem pa umirati sebi za Božje življenje v meni, kar je najtežje (v kolikor mi sploh uspeva). Čutim, da je to to, da je to moja pot z Gospodom in želim jo prehoditi "za vsako ceno". Kljub preizkušnjam in padcem se čutim izpolnjeno in srečno. Verjamem, da če me je Gospod pripeljal do sem, me bo vodil tudi naprej in mi dal vseh potrebnih milosti in moči, da bom zmogla to pot - v Njem, z Njim in Zanj.

Vsi smo poklicani k svetosti, ne glede na to, kje smo, za vsakega ima Gospod pripravljeno mesto, kjer bo najbolj srečen in izpolnjen. Najlepša stvar v življenju je najti to pot z Gospodom in skupaj z Njim hoditi po njej. Odkrivati ta čudovit načrt ljubezni.

s. Lidija Sušnik

DUHOVNE VAJE V REPNJAH

Na veliko noč, največji krščanski praznik, se najlepše pripravimo, če

se udeležimo duhovnih vaj. Nekaj dni smo proč od doma in se posvetimo

razmišljanju o Bogu, svoji veri in molitvi. Tako je bilo tudi letos v Repnjah, kjer so bile duhovne vaje od 23. do 25. februarja. Tokratni voditelj duhovnih vaj je bil p. Ernest Benko, minorit iz Olimja. Izbral je teme v zvezi s postom in poglobljanjem naše vere. Vse to je znal razložiti na preprost in zanimiv način. Zato smo ga z veseljem poslušali.

Duhovnost je po njegovi razlagi nekaj preprostega: Verjeti v Boga, ga častiti, delati dobro in se varovati slabega.

Molitev je dober, ljubeč odnos do Boga in do bližnjih, ki so naši bratje in sestre. Z molitvijo izkazujemo Bogu svojo ljubezen. Ko molimo, bi radi, da nas Bog usliši tako kot si želimo. Včasih pa to ni dobro za nas. Molimo rajši, da bi se izpolnila Božja volja.

V razmišljanju o življenju pater ugotavlja, da se telo sicer stara, a naša duša ostaja mlada.

Skušnjave, ki vodijo v greh, nas ne smejo zlomiti, temveč naj nas okrepijo.

V življenju je tako, da se je treba

za dobre stvari odločati, slabe pa pri-
dejo same od sebe.

Ne smemo biti črnogledi in se bati za prihodnost Cerkev. Ko je bil pater v Zambiji, so bili tam na velikem področju le trije duhovniki, pa so laiki prevzeli verouk in oznanjanje vere in Cerkev tam cveti.

Bog je usmiljen in Jezus je prišel na svet kot zdravnik za grešnike in ne zaradi pravičnih.

Življenje ne mineva brez naših grehov in napak, moramo pa začeti vedno na novo. Zato se spravimo z Bogom pri sveti spovedi.

Za stiske soljudi ne bodimo neobčutljivi. To bi lahko imenovali pogled skozi okno ravnodušnosti.

Sveta maša je vrhunec češčenja.

Vsem svojim nagovorom je p. Ernest dodal tudi zgodbe, kakršne verjetno pripoveduje tudi veroučencem, pa smo jim tudi odrasli radi prisluhnili. Razen nagovorov smo imeli priložnost za sveto spoved. Sicer pa je bila vsak dan sveta maša, molitev rožnega venca in križev pot.

MOLITVENA URA ZA DOMOVINO

V torek, 6.marca, smo se zbrali v župnijski kapeli, da bi molili. Tokrat ne samo zase in svoje družinske člane. Toliko stvari nas moti. Nismo zadovoljni s tem in onim. Kritiziramo politične razmere, družbo. In vendar

je tudi vsak izmed nas odgovoren za vse to.

Zato smo se Bogu zahvalili, da imamo lepo domovino, samostojno državo Slovenijo in prosili za Božji blagoslov, za naše voditelje, za lju-

di, ki se trudijo za skupno blaginjo. Prosili smo za našo župnijo, za naše družine, da bi Bog pomagal okrepiti vernost naših župljanov. Prosili smo za nove duhovne poklice, brez katerih ne bo mogoče ohraniti krščanske vere v naših krajih. S hvaležnostjo smo se spomnili vseh katehetov in duhovnikov, ki so delovali pri nas. Naj Sveti Duh tudi zdaj razsvetli mlade, da bi sprejeli v svoja srca vero in jo ohranili. Morda se bo kdo odločil tudi za duhovni poklic. Obrnili smo se tudi na Mater Marijo in jo prosili, naj bo naša priprošnjica pri Bogu.

Zmolili smo več desetak rožnega venca in zapeli nekaj pesmi. Na kon-

cu smo po litanijah Srca Jezusovega prejeli evharistični blagoslov.

S to molitvijo smo se pridružili pobudi naših škofov, da v tem času poleg posta in odrekanja posvetimo nekaj časa tudi molitvi za skupno dobro – za našo domovino Slovenijo.

Mira Gantar

DEKANIJSKO POSTNO ROMANJE 2018, PO HALASOVI POTI

V soboto, 10. marca, se je štiri-najst Ižancev s kaplanom Simonom Virantom odpravilo na Dekanijsko romanje. Z avtobusom smo se najprej odpeljali na Brezovico, kjer so se nam pridružili romarji iz te župnije. Peljali smo se na Štajersko in se ustavili na Tepanju na kavici in počakali še dva avtobusa, ki sta peljala romarje in župnij Rakovnik in Lj. Vič.

Skupaj smo nadaljevali pot do Ve-

like Polane, kjer smo na grobu Božjega služabnika Danijela Halasa zmolili molitev za njegovo beatifikacijo. Na Hotizi smo po poti, po kateri so Božjega služabnika Danijela Halasa peljali v smrt, molili križev pot. Molitev križevega pota na tem kraju poteka že od leta 2002. V začetku je župnija Hotiza vsako leto postavila majhne lesene križe na poldrugi kilometer dolgi poti, leta 2011 pa so postavili

velike križe iz umetnega kamna. Pri tem je sodelovala cela škofija Murska Sobota. Zemljišča za znamenja je preskrbela Občina Lendava v zamenjavo za župnijsko parcelo, kjer so uredili nogometno igrišče.

Vsak križ je drugačne oblike in predstavlja vsebino posamezne postaje, ki govori o Jezusu in o Danijelu Halasu. Pa tudi o nas, o vsakem človeku, kajti vsak človek se srečuje s preizkušnjami, s trpljenjem, s porazi, s smrtjo, pa tudi s pomočjo, s sočutjem, z dobroto, torej z vsem kar je na svojem križevem potu doživel tudi Jezus.

Križi so izdelani iz umetnega ka-

mna kakor spomenik na Halasovem grobu. V križe so vdeleni kamni iz Mure. V prvi križ en kamen, v drugi križ dva in tako naprej do zadnje postaje. Okolica posameznega križa je urejena tako, da so temelji postavljeni v obliki velikih črk, ki skupaj dajo misel: **Pot v življenje.**

Zadnji križ je oblikovan kot vrata, ki pomenijo prehod. Skozi vrata smrti je Jezus vstopil v novo življenje. Skozi ta vrata je vstopil tudi Božji služabnik Danijel Halas v novo življenje. Skozi vrata smrti vsi vstopamo v novo življenje.

S tako ureditvijo ima križev pot smiseln in lep konec, ker nam govori,

da trpljenje, ki ga sprejmemo in darujemo, vodi v večno blaženost, v druž-

Krajnc. V veliki župnijski cerkvi povišanja sv. Križa smo imeli sveto mašo,

ki jo je ob somaševanju duhovnikov naše dekanije, daroval brezovski župnik Jože Poje. Med mašo je bila tudi možnost sv. spovedi. V spovednicah sta bila domači župnik in bolniški duhovnik Miro Šlibar. Tako smo zaključili duhovno bogat dan.

Postanek smo imeli še v Murski So-

bo Jezusa, Marije in svetnikov.

Križev pot, ki smo ga molili, je napisal Lojze Kozar ml., prekmurski duhovnik, pesnik in pisatelj.

V rojstni župniji Danijela Halasa nas je sprejel in pogostil župnik Ivan

boti, saj nas je v hotelu Diana čakalo kosilo. Domov smo se vrnili zvečer in nekateri ujeli še pol koncerta Moškega zbora Ig.

Tončka Jeraj

ŽEGNANJE PRI SV. GREGORJU VELIKEM NA DOBRAVICI

V nedeljo, 11. marca, je bilo žegnanje pri sv. Gregorju Velikem v vaški cerkvi na Dobravici, ki sije v vsem svojem sijaju in vabi popotnika, da se ob njej ustavi in občuduje njeno lepoto. Letos smo vstopili v povsem prenovljeno notranjost te cerkvice. K žegnanjski sv. maši so nas ob 11. uri s svojo melodijo izpod rok pritrkovalcev povabili zvonovi. Sveto mašo je

daroval župnik gospod Janez Avsenik. Bogoslužje so s svojim petjem obogatili pevci Mešanega pevskega zbora Pijava Gorica. Rdeča nit celotnega obreda je bil Sveti Gregor Veliki.

Gospod župnik se je vsem zahvalil za tako lepo pripravljeno slovesnost, ki smo jo zaključili z druženjem in pogostitvijo pred cerkvijo.

Ana Podržaj

ORATORIJSKI DAN

V soboto, 17. marca, smo na Igu izvedli že drugi Oratorijski dan. Martinovi animatorji smo se v župnišču zbrali že ob 14:00 in pripravili zgornjo učilnico na začetek Oratorijskega dne. Otroci so se nam pridružili ob 15:00. Otroci so se zbirali do 15:15. Med tem smo prepevali pesmi s tematiko Materinskega dne, v kateri se je odvijal tudi sicer celoten program Oratorijskega dne.

Sledil je uvodni pozdrav in molitev pod vodstvom kaplana Simona. Potem smo si ogledali celovečerni, risani film Pogum. Zgodba se odvija

v srednjem veku nekje na Škotskem, ko mlada princesa Merida uživa radosti samskega in svobodnega življenja. Nekoč ji mati razloži, da pridejo na grad trije snubci, ki se bodo na športnih igrah pomerili za njeno roko. Seveda se Merida s tem nika, kor ne strinja. Zateče se k stari čarovnici po napoj, ki bi spremenil mamino mnenje in namen. Zgodba se potem zaplete, ko napoj deluje napačno in se mati spremeni v medveda, ki pa jih Meridin oče lovi z velikansko strastjo. Vse se potem v humorističnem tonu še bolj zaplete, ko Merida, njeni tri-

je mlajši bratje trojčki in njena mati skupaj iščejo rešitev iz zagate. V tem iskanju se Merida in njena mati zbližata in ugotovita, da smisel odnosov med ljudmi ni v tem, da poskušamo spremeniti odnos naših bližnjih do nas, ampak v tem, da NAJPREJ MI spremenimo NAŠ odnos do naših bližnjih. Zgodba se potem razplete, ko Merida in njena mati končno ugotovita, kako izničiti urok. Konec dober, vse dobro.

Po urniku Oratorijskega dne je potem sledila kratka kateheza in pogovor z otroki na temo poguma – srčnosti, pravičnosti - še posebej odkristosti do naših staršev in ostalih družinskih članov. Dalje smo ugotovili, da kristjani usodi rečemo Božji načrt. Ugotovili smo tudi to, da ima naš Nebeski Oče prav za vsakega izmed nas svoj originalen, prav poseben načrt. Zmenili smo se, da bomo poskušali ta načrt z vso skrbnostjo, veseljem in dobro voljo tudi izpeljati v našem življenju.

Sledila je zaslužena malica in od-

mor. Po malici smo se lotili izdelave rož iz krep papirja za naše starše. Med delavnico smo pripravili tudi sodelovanje pri sveti maši. Sledila je pevskavaja po kateri smo se odpravili v cerkev k zaključni sv. maši. Po maši smo peli in recitirali pesmi za naše starše. Čisto na koncu pa smo jim podarili še rožice, ki smo jih naredili med delavnicami.

Martinovi animatorji in otroci smo se dogovorili, da bi mogoče pred koncem šolskega leta izvedli še en približno tak Oratorijski dan, za ogrevanje v poletni Oratorij, ki bo trajal kar cel prvi teden počitnic. V imenu vseh Martinovih animatorjev se vam, staršem naših otrok zahvaljujem za potrpljenje in podporo pri naših dejavnostih za otroke. Želim vam prijetno pripravo na trenutek Gospodovega vstajenja in pa blagoslovljene Velikonočne praznike.

V imenu vseh Martinovih animatorjev vam želim Vse Dobro!

Mirko Merzel

19. MAREC

»Gspud Jože, dons je Tvoj gud. Sreča Ti voščm povsud. Na duš na teles, Svet žegn z nebes.«

Svetega Jožefa imenujemo tudi Jožef Delavec in velja za zaščitnika vseh ročnih delavcev in obrtnikov, pa tudi kot priprošnjik za lahko smrt.

Leta 1870 je papež Pij IX. (1846–1878) sv. Jožefa uradno razglasil za zavetnika vesoljne Cerkve, s čimer je postavil njegovo vlogo podpornika, zaščitnika in vodnika svete družine, ki se je razširila na celotno Cerkev. Ob tej priložnosti je 19. marec določil

za njegov godovni dan. Papež Pij XII. (1939–1958) je dodal še praznik Jožefa delavca, ki ga praznujemo 1. maja in sovpada s civilnim praznikom dela.

Jože Pozdrec, rojen na Melincih pri Beltincih, je prišel za župnika na Ig leta 1999. Danes je ravnatelj salezijske skupnosti in župnik v Veržeju. S sobrati živijo in delujejo na področju škofije Murska Sobota

(Miholov sejem, 24. 9. 2017)

SALEZIJANCI so redovniki, ki jih je v 19. stoletju ustanovil duhovnik sv. Janez Bosko v Turin v Italiji. Tega »velikana« vzgoje je zaznamovala brezmejna ljubezen do mladih. Po

njegovem zgledu je njihovo temeljno poslanstvo vzgoja in evangelizacija mladih, navdih tega poslanstva pa Jezus, Dobri pastir. Mladim želijo dati »dom, šolo, župnijo in dvorišče«.

Ker gospoda Jožeta Pozderca dobro poznamo, lahko razumemo njihovo temeljno poslanstvo.

mjg

ZAHVALA SODELAVCEM IN PROSTOVOLJCEM ŽK

Iskreno se zahvaljujemo vsem sodelavcem in prostovoljcem, ki ste sodelovali pri pripravi in izdelavi velikonočnih voščilnic ter nabiralcem br-

šljana in izdelovalcem butar. Vsi zbrani darovi od voščilnic in butar bodo namenjeni za lajšanje stisk ljudem.

Župnijska karitas Ig

Župnijska Karitas Ig ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

Transakcijski račun župnijske Karitas Ig, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d.d.).

Karitas

ŽUPNIJA V ZADNJEM MESECU

Od zadnje objave v Naši župniji so se od nas poslovili naslednji naši župljani:

Na Golem smo se poslovili tudi od Ane Intihar, rojene Kraljič, rojene 12.7.1937. Bivala je na Suši 14. Ob pogrebu so namesto cvetja na grob daroval za svete maše in v dober namen sin Marjan, sin Jože, hči Anica, Župčevi z Iga, Brezicovi, Medenovi z Golnika in Tonijevi z Iga.

Na Igu smo se poslovili od Stanislava Šauerja, rojenega 27.3.1937. Bival je v Iški vasi 82. Ob pogrebu ste namesto cvetja na grob darovali v dober namen: Žagarjevi z Iga, sosedje Šteblajevi, Podržaj Ciril st. in ml. z družinama.

Prav tako smo se poslovili tudi od Marije Pacher, rojene Kumše, rojene 26.1.1930. Bivala je na Ljubljanski cesti 1 na Igu. Ob pogrebu so namesto cvetja na grob darovali za svete maše

in v dober namen: sin Andrej z družino, Primčevi z Iga, Marija Grmek, družine Kukovica, Šturm, in Bukovec, Jože Švigelj z Iga in Jože Švigelj iz Bresta.

V zadnjem mesecu se je poslovil tudi Peter Gabrovec z Dobravice. Sovaščani so zbrali za cvetje. Poleg tega pa so darovali tudi dar za cerkev na Dobravici. S pomočjo tega zbranega daru smo nabavili sveče na tekoči vozek za celotno cerkev, ki so prvič zagorele na žegnansko nedeljo pred godom svetega Gregorja Velikega.

Zlasti zimski čas je nenaklonjen cvetju. Tudi zato smo veseli, da namesto cvetja namenite dar v dober namen, za Karitas in za svete maše. Tako postaja spomin na naše drage rajne ne le bežna misel, ampak trajna navzočnost v Božji roki.

Vsem Bog plati in Marija Mati.

BRALCI BERIL NA IGU

Maša ob 8. uri:

Franc Orhini in Veronika Čuden

– 1. 4. Velika noč

Helena Bevc in Blaž Jamnik

– 2. 4. Velikonočni ponedeljek

Bernarda in Robi Selan

– 8.4.

Nataša in Boštjan Šteblaj

– 15.4.

Rok in Zinka Štefančič

– 22. 4.

Franc Orhini in Veronika Čuden

– 29. 4.

Helena Bevc in Blaž Jamnik

– 6. 5.

Nataša in Boštjan Šteblaj

– 13.5.

Bernarda in Robi Selan – 20.5.

Rok in Zinka Štefančič

– 27. 5.

Franc Orhini in Veronika Čuden

– 3. 6.

Helena Bevc in Blaž Jamnik

– 10. 6.

Maša ob 10. uri:

Marija Pangerc in Marinka Završnik

– 1. 4. Velika noč

Barbara Jamnik in Marija Kozin

– 8. 4.

Marija Poljanec in Bojan Bučar

– 15. 4.

Marija Pangerc in Marinka Završnik

– 22. 4.

Irena Uršič in Vlasta Merzel – 29. 4.

Anka Virant Dornik in Jure Podržaj-

6. 5.

Starši prvoobhajancev

– 13. 5.

Andreja in Roman Zdravje – 20. 5.

Barbara Jamnik in Marija Kozin –

27. 5.

Marija Poljanec in Bojan Bučar – 3. 6.

Bralci na Pijavi Gorici:

Anže Globokar in Olga Urbar

– 1. 4. Velika noč

Katarina Hočevar in Jelka Janež Tavčar

– 2. 4. Velikonočni ponedeljek

Andreja Lunar in Katarina Stojanovič

– 8. 4.

Damjana Urbar in Tomaž Šerjak

– 15. 4.

Veronika Globokar in Damjana Urbar

– 22. 4.

Anže Globokar in Olga Urbar

– 29. 4.

Katarina Hočevar in Jelka Janež Tavčar

– 6. 5.

Andreja Lunar in Katarina Stojanovič

– 13. 5.

Damjana Urbar in Tomaž Šerjak

– 20. 5.

Veronika Globokar in Damjana Urbar

– 27. 5.

Anže Globokar in Olga Urbar

– 3. 6.

Katarina Hočevar in Jelka Janež Tavčar

– 10. 6.

KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE NA IGU:

28.3. od 9h naprej – generalno či-
ščenje cerkve – vse skupine

2. SKUPINA – 8. 4.

3. SKUPINA – 15. 4.

4. SKUPINA – 22. 4.

5. SKUPINA – 29. 4. (Podržajevi)

6. SKUPINA – 6. 5.

STARŠI PRVOOBHAJANCEV -
13. 5.

7. SKUPINA - 20. 5. (Iška Loka)

8. SKUPINA - 27. 5. (Staje)

1. SKUPINA - 3. 6. (Matena)

ČIŠČENJE CERKVE NA GOLEM

Razpored za čiščenje cerkve na Golem je objavljen na oglasni deski. Generalno čiščenje cerkve bo v sredo, 28. marca, od 16h naprej.

Vabljeni vsi, ki želite, da imamo lepo pripravljeno cerkev za praznik Gospodovega vstajenja.

DOGODKI PRED NAMI

25.3. predstavitev ure
25.3. Cvetna nedelja, popoldne ob 15h križev pot na Kureščku pripravlja ŽPS Ig in pevski zbor, ob 16h sveta maša

-Sporočite, koga naj še obišče-mo duhovniki pred prazniki, da bodo starejši in bolni, ki ne morejo v cerkev, lahko prejeli zakramente na domu.

26.3. dopoldne obisk bolnikov na domu opravi župnik

27.3. dopoldne obisk bolnikov in ostarelih na domu opravi kaplan

27.3. sveti Rupert in ob 18h sveta maša na Sarskem.

29.3. **VELIKI ČETRTEK**, spomin zadnje večerje, obredi ob 19h na Igu in na Golem. Na Igu sodelujejo prvoobhajanci. Med mašo obred umivanja nog dvanajstim apostolom. Po maši še molitev z Jezusom na Oljski gori.

30.3. **VELIKI PETEK**. Ta dan je strogi post. Na Igu ob 7h hvalnice, ob uri Jezusove smrti ob 15h križev pot. Obredi velikega petka ob

19h na Igu in na Golem. Ta dan je nabirka za Božji grob in kristjane v Jeruzalemu.

31.3. **VELIKA SOBOTA**;

- 7h blagoslov velikonočnega ognja na Igu in na Golem

Na Igu ves dan vabljeni k molitvi pri Božjem grobu. Povabljeni po razporedu, kot je bil lansko leto:

-9h – molitvena skupina

-10h – veroučenci 5. in 6. razreda

-10.30 – veroučenci 7, 8. in 9. razreda

-11h – veroučenci 3. in 4. razreda

-11.30 – veroučenci 1. in 2. razreda in predšolski

-12h – zakonske skupine

-13h – mladina in študenti

-14h naprej vsi ostali

Povabljeni katerokoli uro, da Jezus v Božjem grobu na bo sameval.

Blagoslov velikonočni jedil:

-9.15 Visoko

-10h Dobravica

-10.30 Sarsko

-11h Pijava Gorica

-14h Gornji Ig

-14h Iška Loka

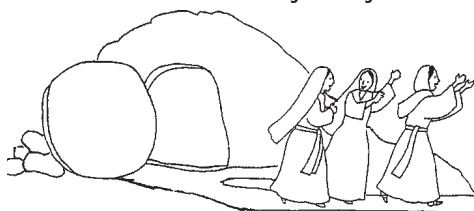
- 14.30 Matena
- 15.00 lška
- 15.00 Škrilje
- 15.30 Golo
- 15.30 lška Vas - cerkev sv. Križ
- 16.00 Kot – gasilski dom
- 16.00 lg
- 16.30 Staje
- 17.00 lg
- velikonočna vigilijska ob 19h na Igu in na Golem.

- 1.4. **VELIKA NOČ**, največji krščanski praznik. Vstajenjska procesija bo ob 8h na Igu. Na Golem pa ob 9.30. Sveti maši bosta isti dan še ob 11h na Igu in ob 10h na Pijavi Gorici.
- 2.4. velikonočni ponedeljek, podamo se v Emavs. Svete maše bodo po nedeljskem razporedu.
- 8.4. ob 10h na Igu otroška maša. Pri maši bo prepevala Vokalno instrumentalna skupina svetega Mihaela iz Mengša.
- 9.4. po sveti maši srečanje ŽPS na Igu.
- 10.4. ob 20h na Golem srečanje ŽPS.
- 15.4. ob 10h bo v cerkvi na Igu glasbena maša Pesem tisočerih zvonov.

- 22.4. ob 10h na Igu otroška maša.
- 22.4. žegnanje svetega Jurija na Pungartu s sveto mašo ob 11h.
26. – 28.4. dekanjsko romanje v Pietricino k patru Piju. Avtobus je napolnjen.
- 29.4. žegnanje pri svetem Križu v lški Vasi, ob 11h.
- 1.5. začetek šmarnične pobožnosti, na Igu ob 19h. Vsak večer bo priložnost za druženje otrok po šmarnicah.
- 4.5. začetek devetdnevnic pred prvim obhajilom na Igu.
- 13.5. ob 10h na Igu prvo sveto obhajilo.
- 26.-30.6. **oratorij za otroke in mlade** na Igu: Friderik Baraga - Le eno je potrebno

Spremenjena ura

Zadnjo nedeljo v marcu prestavimo ure. S predstavitevijo ure bomo predstavili tudi urnik večernih maš. Večerke maše bodo ob 19h v župnijski cerkvi in ob 18h na podružnicah. Še naprej pa bo molitev ob sredah pred najsvetejšim pol ure pred mašo. To pomeni od 18.30 naprej. Lepo valje- ni k svetim mašam in k molitvi pred Najsvetejšim.

ZAHVALA

Hvala vsem, ki darujete za svete maše. Hvala za vse darove, ki jih prinašate v župnišče in s tem omogočate vzdrževanje vaših duhovnikov.

Hvala za to, da župnika in kaplana povabite na nedeljsko kosilo. Bog vam za vse povrni.

URADNE URE V ŽUPNIJSKI PISARNI NA IGU

Uradne ure so

vsak ponedeljek od 8h do 9h in
od 17h do 18h (župnik) ter
ob sredah od 17h do 17.45 (kaplan).

Duhovnika pa tudi vedno dobite po sveti maši ali po telefonskem dogovoru.

Kontakti:

- župnijska pisarna: 01 420 25 50
- župnik Janez Avsenik 040 789 435
- kaplan Simon Virant 031 412 652
- dhp Anton Košir 040 263 547.

Naša župnija je glasilo župnij Ig in Golo, odgovarja Janez Avsenik, župnik.
<http://zupnija-ig.rkc.si>
<http://zupnija-golo.rkc.si>
<http://www.kurescek.org>

